

Rafał Brasse

Dudarz

Ciemność, muszę zrozumieć

ptaki,
ptasie morze
nad spuszczoną głową chłopca

nów
spełniony z oddechem, mężczyzna
śpiewał

śpij, bądź łagodna, nie budź;
nie opuszczony dom i lipcowe żyto
zostaną we mnie, w pojętym mroku
śpij, w schylonym złóż poranek
– w przypiływach
szczesany widnokraż zamknie dłoń

między snem a dialogiem niewidomego
pola pszenicy i żyta i owsa
rozrosły się smugą
we śnie,
stogi wędrowały za zmierzchem, w powrotach
do pierwszego mroku, widzę, przeprawiałaś dłoń
przez włosy, szelestem wzbierały palce, światłem
do którego nie wrócę

wracam tylko starcem, w głębiach lustra
siwy płomyk
rozchwiewa w źrenicach krainę, widzę
słomiane podwórko, schody –
otwieram pokój
noc

* * *

Rozgarniam ściany pokoju
i widzę cię wmażaną w szybę
jak szumisz

kiedy się zbliżam
zamknięta w nagłym spojrzeniu
odwracasz wzrok

wtedy zawiązuję palce
na przegubie twojej ręki
i słyszę pulsowanie głębin

słyszę
jak wieje spłoszone z rąk ziarno

Sakrament

Zżyłem się z domem, z dniem blisko Ciebie,
przyśniło się życie

prawdziwsze od zauroczeń
w Tobie

przyśniło się niebo;
złożone w sakramencie: tak

jesteś moją żoną,
urodzi się Emilka

jeżeli spojrzeć w niebo,
jakbyśmy szli do siebie

jesteśmy tu razem na chwilę,
na chwilę przed wiecznością